

Haveanlæg. Det var altsaa ingenlunde, fordi jeg tænkte mig Muligheden af, at der skulde være privat Byggeri paa det Sted, at jeg ikke sluttede mig til den anden Plan, men jeg havde den Opfattelse, at man enten maatte finde Grunde, hvor Sølgadens Kaserne ligger, eller ogsaa et andet Sted, saaledes som Udvalget ogsaa har peget paa. Jeg vil derfor bede den højtærede Minister ikke bygge for meget paa, at jeg ikke var mellem dem, der indstillede, at Garderkasernen anvendtes til de naturhistoriske Museer.

Formanden: Det ærede Medlem, der nu sluttede, afæskede mig en Udtalelse om den Afgørelse, Tinget i Gaar traf gennem en Afstemning vedrørende Behandlingen af et Afsnit af et enkelt bestemt Ændringsforslag. Jeg skal i den Henseende gerne tilføje til min Udtalelse i Gaar, at jeg anser Spørgsmaalet for tvivlsomt. Naar jeg ikke des mindre lod Forslaget komme til anden Behandling, var det for det første, fordi der meget ofte her i Tinget vælges den Fremgangsmaade at forme Ændringsforslag som et særligt Forslag i Stedet for at knytte dem til en bestemt Række Paragraffer, dernæst, fordi Forslaget har været Genstand for Omtale ved første Behandling, og endelig, fordi det fandtes omtalt i det oprindelige Hovedforslags Bemærkninger. Maa jeg saa hertil føje, at da der ikke i Udvalgets Betænkning fandtes nogen Indsigelse, gik jeg ud fra, at der fra alle Sider herskede Enighed paa dette Punkt. Jeg maa endvidere tilføje, at Konsekvensen af at nægte dette Forslag at komme til anden Behandling naturnødvendigt maatte blive, at de i Betænkningen indeholdte, af to Mindretal fremsatte Ændringsforslag, det ene „Forslag til Lov om Afrustning m. v.“, det andet „Forslag til Lov om Varetagelsen af Danmarks Neutralitets- og Folkeforbundsopgaver ved Hær og Flaade“, saa ogsaa maatte afvises, da disse Forslag paaviselig ikke har været til nogen første Behandling her i Tinget. Naar endelig dertil kom, at et Medlem afæskede Tinget en Udtalelse gennem en Afstemning om Forholdet, og han fik denne Afstemning, endog uden at Formandens Stemme som Medlem af Tinget var blandet deri, gik jeg ud fra, at det saa var Formandens Pligt at tage Hensyn til denne Afstemning og at respektere den ved at lade Ændringsforslaget blive staaende som opført.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Jeg rettede før det Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister, om han virkelig var uvidende om, hvorledes den kommanderende General havde staaet i Forhandling med et af Rigsdagens politiske Partier, og tillige, hvorledes den højtærede Minister vilde skride ind, hvis noget saadant var Tilfældet, hvis det var sket uden hans Vidende og uden hans Villie. Til min Overraskelse fik jeg ikke noget Svar fra den højtærede Minister. Det vilde derfor interessere mig, om den højtærede Forsvarsminister nu vilde give et saadant Svar.

Den højtærede Forsvarsminister er maaske villig til at svare? (*Forsvarsministeren* [Klaus Berntsen]: Jeg kan jo ikke komme til, før det ærede Medlem gaar ned fra Talerstolen!)

Forsvarsministeren (*Klaus Berntsen*): Ja, selvfølgelig er jeg villig til at svare paa dette som paa andre Spørgsmaal, der rettes til mig. Jeg sagde før, hvad der er rigtigt, at den kommanderende General har ikke søgt om Tilladelse hos mig, og jeg har ikke anmodet den kommanderende General om at paavirke noget som helst Parti med de Anskuelser, han nærer. Jeg har nok set i Bladene, at der har været nogle Rygter fremme om, at der har været saadanne Forhandlinger, men jeg har ladet Generalerne og andre Officerer i alle Grader frit tale og frit skrive om militære Forhold, hvad enten jeg delte deres Anskuelser eller ej. Der var jo i tidligere Tid en Minister, der gav dem Mundkurv paa, det agter jeg ikke. Men eet er, hvad de enkelte Generaler taler med andre Mennesker om eller skriver om, idet de deri udtaler deres Anskuelser i Forsvarsspørgsmaalet, og et andet er, hvem der udleverer fra Krigsministeriets Arkiv Indberetninger, fortrolige Aktstykker og tjenstlige Skrivelser uden Ministerens Vidende. Det er det, jeg har ønsket at faa at vide, og andet ikke. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen var straks parat til at tillægge mig den Anskuelse, at jeg vilde straffe disse Mennesker. Nej, jeg har ladet dem have frit Slag med Hensyn til deres Udtalelser baade privat og offentligt, men eet maa jeg have Rede paa: Hvorledes hænger det sammen med Krigsministeriets Arkiv? Hvem har Adgang til det? Og det undrer mig, at det ærede Medlem Hr.